

KUJAWSKO-POMORSKI
WOJEWÓDZKI KONSERWATOR ZABYTKÓW
ul. Łazienna 8, 87 - 100 Toruń

W P Ł Y N Ę Ł O
Urząd Marszałkowski w Toruniu
KANCELARIA OGÓLNA
2008 -09- 0 2
Ilość załączników
podpis

Toruń, 29 sierpnia 2008 r.
W P Ł Y N Ę Ł O
Departament A D
02.09.2008
Ilość zał.
Podpis

WUOZ/T/DKI-IA-26/4555/2008
Nr rejestru zabytków: A/1383

W P Ł Y N Ę Ł O
Departament A D
09.09.2008
Ilość zał. 2 FM/2008
podpis

DECYZJA W SPRAWIE WPISANIA DO REJESTRU ZABYTKÓW

Na podstawie art. 89 pkt 2, art. 6 ust.1 pkt 1 lit. c, art. 7 pkt 1, art. 8 i art. 9 ust. 1 ustawy z 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162, poz. 1568 z późn. zm.) oraz art. 104 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) w wyniku postępowania administracyjnego prowadzonego z urzędu

o r z e k a m

wpisać do rejestru zabytków woj. kujawsko-pomorskiego:

gmach dawnej Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych - z lat 1929-1937, w stylu zmodernizowanego klasycyzmu,
położony na działce nr 10 (obręb 0014, arkusz mapy 1) – KW nr TO1T/00015885/5

w miejscowości Toruń, Plac Teatralny 2 , gm. loco, pow. toruński grodzki

w granicach: **zaznaczonych na kopii mapy ewidencyjnej gruntów w skali 1:1000 stanowiącej integralną część decyzji.**

U z a s a d n i e n i e

Gmach dawnej DOKP w Toruniu położony jest w bezpośrednim sąsiedztwie Starego Miasta, po północno-zachodniej stronie Placu Teatralnego i stanowi jego mocny akcent architektoniczny. Elewacje frontowe budynku zwrócone są w stronę Placu Teatralnego, ul. Wały Gen. Sikorskiego i Alei Solidarności. Od zachodu sąsiaduje z nim modernistyczny budynek ob. Banku Gospodarki Żywnościowej projektu M. Lalewicza, a od północy zielony teren tzw. JordANEK.

Gmach przy Pl. Teatralnym 2 wzniesiony został w dwóch etapach. W latach 1929–1933 według projektu prof. arch. Franciszka Krzywdy-Polkowskiego zrealizowano budowę korpusu głównego, wieże klatek schodowych oraz skrzydła boczne. W latach 1934–1937 dobudowano skrzydło tylne według projektu arch. Stefana Cybichowskiego.

Toruński gmach jest jedną z dwóch, obok Katowic, międzywojennych realizacji architektonicznych przeznaczonych na siedziby urzędów wojewódzkich. W 1933 r. budynek został przekazany na potrzeby przeniesionej z Gdańska Dyrekcji Okręgowej Kolei

Państwowych. Obecnie gmach jest siedzibą władz Samorządu Województwa Kujawsko-Pomorskiego, Delegatury Kujawsko-Pomorskiego Urzędu Wojewódzkiego, Wydziału Nauk Historycznych UMK w Toruniu oraz Delegatury Krajowego Biura Wyborczego.

Budowę gmachu zainicjowała w 1924 roku Rada Miasta, która mając za cel zatrzymanie w Toruniu stolicy województwa oraz pobudzenie ruchu budowlanego, zobowiązała Zarząd Miasta do poczynienia wszelkich wysiłków, które doprowadzą do budowy siedziby Wojewody Pomorskiego. W 1925 roku za pośrednictwem Poznańskiego Koła Architektów ogłoszony został otwarty, ogólnopolski konkurs na projekt gmachu Urzędu Wojewódzkiego. Już na etapie konkursu Wojewoda Pomorski zaznaczył, że „budynek winien być zaprojektowany monumentalnie, jednak wobec dzisiejszych warunków gospodarczych skromnie i bez użycia kosztownych materiałów”. Obiekt miał być tak zaprojektowany, by w kolejnych etapach możliwa była jego dalsza rozbudowa. W 1927 ogłoszono drugi, tym razem zamknięty konkurs, do którego zaproszeni zostali laureaci poprzedniego. Wówczas zmieniono lokalizację działki przeznaczonej pod budowę. Obiekt zamierzano wznieść bliżej historycznego centrum - w północnej części Placu Teatralnego, ze skrzydłami wzdłuż ulic Wały i Chełmińskiej. Zwycięzcą konkursu został prof. arch. Franciszek Krzywda-Polkowski, któremu powierzono wykonanie projektu budynku oraz naczelne kierownictwo prac. Układ bryły, według założeń autora projektu, oddawać miał funkcjonalne przeznaczenie poszczególnych części, natomiast mieszczące klatki schodowe wieże na styku korpusu i skrzydeł bocznych, stanowić miały „wspomnienie dalekie zamków Wojewodów i podkreślać powagę urzędu”. Projekt został wykonany w sierpniu 1928 roku. Budowę rozpoczęto w 1929 roku i oddano do użytku w listopadzie 1933 roku. W trakcie budowy wprowadzono zmiany w wyglądzie elewacji i proporcjach wież klatek schodowych. W czerwcu 1933 roku, w Ministerstwie Komunikacji odbyło się posiedzenie z udziałem przedstawicieli Rady i Zarządu Miasta Torunia oraz Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w sprawie przeniesienia z Gdańska do Torunia siedziby DOPKP. W 1932 roku arch. Stefan Cybichowski sporządził projekt rozbudowy gmachu o tylne skrzydło, którego budowę rozpoczęto wiosną 1934 roku, a oddano do użytku w kwietniu 1937 roku.

Gmach dawnej siedziby DOKP posiada zachowaną bryłę, wystrój elewacji i czytelny układ przestrzenny z okresu powstania oraz wiele elementów pierwotnego wystroju wnętrza, co zostało potwierdzone zarówno w opracowanej w 2007 r. karcie ewidencyjnej tego obiektu, jak również w czasie wizji lokalnej w dniu 21 maja 2008 r.

Budynek wykonano w konstrukcji żelbetowej, ramowo-słupowej, która umożliwiała swobodną aranżację przestrzeni funkcjonalnej budynku.

Stylistyka bryły i elewacji wpisuje się w nurt określany mianem zmodernizowanego klasycyzmu.

Bryła budynku horyzontalna, prostopadłościenna, zaakcentowana wyższymi, prostopadłościennymi wieżami klatek schodowych. Całość nakryta dachami płaskimi.

Korpus główny budynku symetryczny, na planie wydłużonego prostokąta, dwu i półtraktowy, z obszernym hallem i główną klatką schodową w części środkowej oraz korytarzami po bokach. Na piętrze, w środkowej części przedniego traktu, obszerna sala na rzucie prostokąta. Skrzydła boczne ustawione pod kątem do korpusu, prostokątne, półoratraktowe, z klatkami schodowymi umieszczonymi na styku z korpusem. Skrzydło tylne na planie litery T, dwu i półtraktowe z korytarzem pośrodku. W środkowej części na poziomie przyziemia dwie sale kryte szklanymi świetlikami, powyżej których próżnia.

Elewacja frontowa korpusu - tynkowana, dwudziestoosiowa, na cokole, czterokondygnacyjna, z wejściem głównym w osi środkowej. Podziały wertykalne wyznaczone przez lizeny obejmujące trzy górne kondygnacje. W przestrzeniach między nimi umieszczone zdwojone, prostokątne okna. Cokół oraz gzyms oddzielający parter od wyższych kondygnacji wykonane z kamiennej okładziny. W części środkowej korpusu pięcioosiowy ryzalit, z

wysokimi, prostokątnymi oknami obejmującymi dwie kondygnacje. Akcenty dekoracyjne ryzalitu wykonane w kamiennej okładzinie: cztery środkowe lizeny, opaski wysokich okien z klincami, oprawa wejścia głównego, z czterema kamiennymi filarami oraz schody poprzedzające wejście. Wejście osłonięte prostym daszkiem z częściowym przeszkleniem od spodu.

Elewacje frontowe wież klatek schodowych – tynkowane, gładkie, trzyosiowe powyżej parteru, z kamiennym cokołem i gzymsami wydzielającymi parter. W osiach środkowych parteru dekoracyjne oprawy wejść z dwoma filarami wykonane z kamiennej okładziny. Wejścia osłonięte prostymi daszkami z częściowym przeszkleniem od spodu.

Elewacje frontowe skrzydeł bocznych – tynkowane, sześciosiowe, niższe od pozostałych, trzykondygnacyjne, artykułowane tynkowanymi lizenami jak elewacja frontowa korpusu głównego. Kondygnacje parteru wydzielone kamiennymi gzymsami.

Pozostałe elewacje bez podziałów, z prostokątnymi oknami.

Jak już wspomniano wyżej w gmachu zachował się wystrój z okresu jego powstania. Środkową część korpusu głównego zajmuje obszerny, otwarty hall ze schodami głównymi z czarnym, szklanym wykończeniem balustrad i podchwyty z chromowanych stalowych rur. Posadzka hallu wykonana z wielobarwnego czarno-różowo-szarego lastrico z wzorem w układzie rombów i datą 1933. W hallach wszystkich kondygnacji korpusu szaro-czarne, lastricowe posadzki z przyściennymi pasami z płytek ceramicznych w kolorze ceglстым. W korytarzach podłogi z płytek ceramicznych koloru ceglстого i czarnego, tworzących przyścienne pasy. W posadzkach mosiężne pokrywy kanałów instalacji elektrycznej. Na korytarzach wszystkich pięter korpusu i skrzydeł zachowane stolarki drzwiowe z opaskami oraz częściowo stolarki drzwi wewnątrz pomieszczeń. W elewacjach frontowych oraz przedsionkach wież klatek schodowych zachowane stolarki drzwiowe z uchwyty z chromowanej stali. Stolarka okienna częściowo wymieniona, z powtórzeniem wcześniejszych podziałów. W piwnicy zachowane pomieszczenia przedwojennych sejfów z oryginalnymi drzwiami oraz kraty na oknach. Na pierwszym piętrze korpusu głównego, w sali posiedzeń, boazeria z szeroką listwą podłogową, artykułowana kanelowanymi listwami i zwieńczona profilowanym gzymsem oraz drzwi wejściowe z inkrustowanym nadprożem. W skrzydle zajmowanym przez UMK, na trzech kondygnacjach (parter-II piętro,) zdroje wody pitnej, wykonane z czarnego lastrico i barwionych płytek szklanych.

Projektowana funkcja gmachu, stylistyka bryły i elewacji wpisującej się w nurt określany zmodernizowanym klasycyzmem, a także lokalizacja budynku wyróżniają obiekt na tle innych toruńskich realizacji gmachów użyteczności publicznej okresu dwudziestolecia międzywojennego XX w.

Walory zabytkowe gmachu i jego wystroju zostały szczegółowo udokumentowane w karcie ewidencyjnej z 2007 r., opracowanej przez Wojciecha Romaniaka. Historia budowy gmachu wraz z omówieniem projektów architektonicznych zamieszczona jest w pracy Wojciecha Romaniaka pt. Wybrane zagadnienia urbanistyki i architektury w województwie pomorskim w latach 1920-1939, Warszawa 2005, s. 70-74.

W trakcie postępowania w sprawie wpisu do rejestru zabytków jedna ze stron - Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu zgłosił sprzeciw i brak zgody na wpis do rejestru zabytków części należącej do Uniwersytetu (jedno ze skrzydeł bocznych) bez uzasadnienia.

Ze względu na opisane wyżej i udokumentowane w opracowaniach wartości zabytkowe i historyczne, gmach dawnej DOKP przy pl. Teatralnym 2 w Toruniu, gm. loco spełnia kryteria wpisu do rejestru zabytków na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy z 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162, poz. 1568 z późn. zm.).

W związku z powyższym należało orzec jak w sentencji.

Pouczenie

Od decyzji niniejszej przysługuje stronom odwołanie do Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego za moim pośrednictwem w terminie 14 dni od daty jej doręczenia (art. 127 § 1 i § 2 oraz art. 129 § 1 i § 2 kpa).

Kujawsko-Pomorski
Wojewódzki Konserwator Zabytków
[Signature]
mgr Sławomir Gawliński

Załączniki:

1. Kopia mapy ewidencyjnej gruntów w skali 1:1000 z zaznaczonymi granicami ochrony konserwatorskiej
2. Pouczenie o skutkach wpisu do rejestru zabytków

Otrzymują:

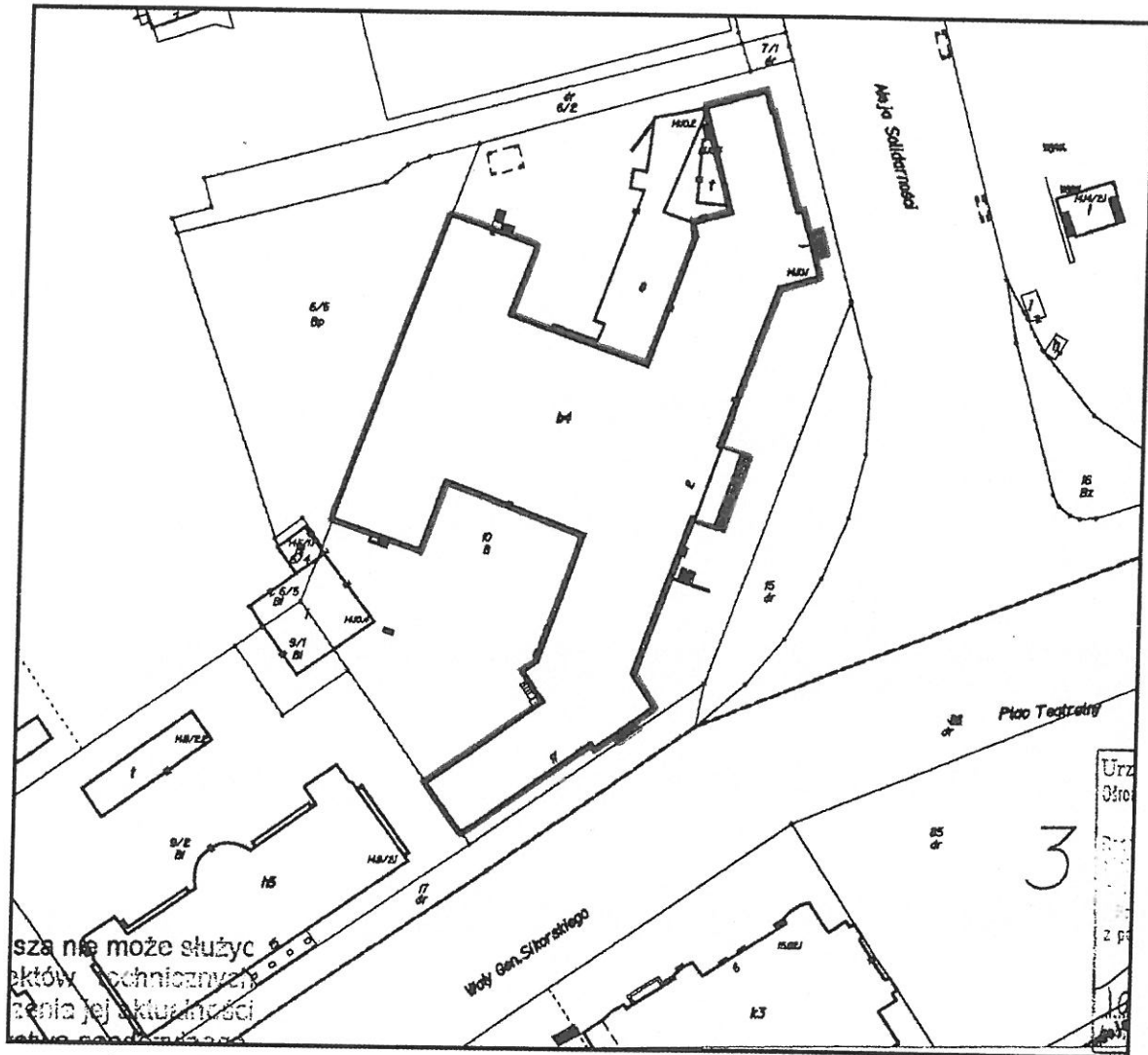
- ① Marszałek Województwa Kujawsko-Pomorskiego, Pl. Teatralny 2, 87-100 Toruń
2. Wojewoda Kujawsko-Pomorski, ul. Jagiellońska 3, 85-950 Bydgoszcz
3. Rektor Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, ul. Gagarina 11, 87-100 Toruń
4. Krajowe Biuro Wyborcze, ul. Wiejska 10, 00-902 Warszawa
5. WUOZ Toruń a/a

Do wiadomości:

1. Krajowy Ośrodek Badań i Dokumentacji Zabytków, ul. Szwoleżerów 9, 00-464 Warszawa
2. Prezydent Miasta Torunia, Wały Gen. Sikorskiego 8, 87-100 Toruń
3. Delegatura Kujawsko-Pomorskiego Urzędu Wojewódzkiego, Pl. Teatralny 2, 87-100 Toruń
4. Delegatura Krajowego Biura Wyborczego, Pl. Teatralny 2, 87-100 Toruń
5. Wydział Nauk Historycznych UMK w Toruniu, Pl. Teatralny 2a, 87-100 Toruń
6. Miejski Konserwator Zabytków, ul. Podmurna 2, 87-100 Toruń
7. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego, ul. Legionów 220, 87-100 Toruń
8. Urząd Miasta Torunia, Wydział Architektury i Budownictwa, ul. Grudziądzka 124/126, 87-100 Toruń
9. Miejska Pracownia Urbanistyczna, ul. Grudziądzka 124/126, 87-100 Toruń
10. Urząd Miasta Torunia, Wydział Geodezji i Kartografii, ul. Grudziądzka 124/126, 87-100 Toruń
11. Sąd Rejonowy, VI Wydział Ksiąg Wieczystych, ul. Fosa Staromiejska 12/14, 87-100 Toruń

Załącznik nr 1.

Kopia mapy ewidencyjnej gruntów w skali 1:1000 z zaznaczonymi granicami ochrony obiektu stanowi integralną część decyzji Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Toruniu z 29 sierpnia 2008 r., znak: WUOZ/T/DKI-IA-26/4555/2008 w sprawie wpisania do rejestru zabytków woj. kujawsko-pomorskiego gmachu Dawnej Dyrekcji Kolei Państwowych przy Placu Teatralnym 2 w Toruniu, gm. loco, pow. toruński grodzki – nr rejestru zabytków A/1383.

— — — — — - granice ochrony konserwatorskiej obiektu

Kujawsko-Pomorski
Wojewódzki Konserwator Zabytków
mgr Sambaor Gutowski

**POUCZENIE O SKUTKACH WPISU
DO REJESTRU ZABYTEKÓW NIERUCHOMYCH**
(wyciąg z Ustawy)

Wpisanie do rejestru zabytków pociąga za sobą następujące skutki wymienione w Ustawie z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162, poz. 1568 z późn. zm.):

Art. 5.

Opieka nad zabytkiem sprawowana przez jego właściciela lub posiadacza polega, w szczególności, na zapewnieniu warunków:

- 1) naukowego badania i dokumentowania zabytku;
- 2) prowadzenia prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych przy zabytku;
- 3) zabezpieczenia i utrzymania zabytku oraz jego otoczenia w jak najlepszym stanie;
- 4) korzystania z zabytku w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości;
- 5) popularyzowania i upowszechniania wiedzy o zabytku oraz jego znaczeniu dla historii i kultury.

Art.12.

1. Starosta, w uzgodnieniu z wojewódzkim konserwatorem zabytków, może umieszczać na zabytku nieruchomym wpisanym do rejestru znak informujący o tym, iż zabytek ten podlega ochronie.
2. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia, wzór i wymiary znaku, o którym mowa w ust. 1.

Art. 25.

1. Zagospodarowanie na cele użytkowe zabytku nieruchomego wpisanego do rejestru wymaga posiadania przez jego właściciela lub posiadacza:

- 1) dokumentacji konserwatorskiej, określającej stan zachowania zabytku nieruchomego i możliwości jego adaptacji, z uwzględnieniem historycznej funkcji i wartości tego zabytku;
 - 2) uzgodnionego z wojewódzkim konserwatorem zabytków programu prac konserwatorskich przy zabytku nieruchomym, określającego zakres i sposób ich prowadzenia oraz wskazującego niezbędne do zastosowania materiały i technologie;
 - 3) uzgodnionego z wojewódzkim konserwatorem zabytków programu zagospodarowania zabytku nieruchomego wraz z otoczeniem oraz dalszego korzystania z tego zabytku, z uwzględnieniem wyeksponowania jego wartości.
2. W celu spełnienia wymagań, o których mowa w ust. 1, wojewódzki konserwator zabytków jest obowiązany nieodpłatnie udostępnić do wglądu właścicielowi lub posiadaczowi zabytku nieruchomego posiadaną przez siebie dokumentację tego zabytku oraz umożliwić dokonywanie niezbędnych odpisów z tej dokumentacji.

Art. 27.

Na wniosek właściciela lub posiadacza zabytku wojewódzki konserwator zabytków przedstawia, w formie pisemnej, zalecenia konserwatorskie, określające sposób korzystania z zabytku, jego zabezpieczenia i wykonania prac konserwatorskich, a także zakres dopuszczalnych zmian, które mogą być wprowadzone w tym zabytku.

Art. 28.

Niezależnie od obowiązków wynikających z opieki nad zabytkami, określonych w art. 5, właściciel lub posiadacz zabytku wpisanego do rejestru lub zabytku znajdującego się w wojewódzkiej ewidencji zabytków zawiadamia wojewódzkiego konserwatora zabytków o:

- 1) uszkodzeniu, zniszczeniu, zaginięciu lub kradzieży zabytku, niezwłocznie po powzięcia wiadomości o wystąpieniu zdarzenia;

2) zagrożeniu dla zabytku, niezwłocznie po powzięciu wiadomości o wystąpieniu zagrożenia;

4) **zmianach dotyczących stanu prawnego zabytku, nie później niż w terminie miesiąca od dnia ich wystąpienia lub powzięcia o nich wiadomości.**

Art. 29.

1. Organy ochrony zabytków w czasie uzgodnionym z właścicielem lub posiadaczem przedmiotu będącego zabytkiem lub posiadającego cechy zabytku mogą prowadzić badania tego przedmiotu w miejscu, w którym przedmiot ten się znajduje.

2. W przypadku odmowy udostępnienia przedmiotu, o którym mowa w ust. 1, wojewódzki konserwator zabytków może wydać decyzję nakazującą jego udostępnienie na czas niezbędny do wykonania badań, jednak nie dłuższy niż 3 miesiące od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

3. Za szkody wyrządzone w związku z badaniami, o których mowa w ust. 1 lub 2, przysługuje odszkodowanie na zasadach określonych w Kodeksie cywilnym.

Art. 30.

1. Właściciel lub posiadacz zabytku nieruchomego bądź nieruchomości o cechach zabytku jest obowiązany udostępnić ten zabytek lub nieruchomość wykonawcy badań w celu ich prowadzenia.

2. W przypadku odmowy udostępnienia zabytku nieruchomego bądź nieruchomości, o których mowa w ust. 1, wojewódzki konserwator zabytków może wydać decyzję nakazującą właścicielowi lub posiadaczowi udostępnienie tego zabytku bądź nieruchomości, na czas niezbędny do przeprowadzenia badań, jednak nie dłuższy niż 3 miesiące od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

3. Za szkody wyrządzone w związku z badaniami, o których mowa w ust. 1 lub 2, przysługuje odszkodowanie na zasadach określonych w Kodeksie cywilnym.

Art. 36.

1. Pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków wymaga:

- 1) prowadzenie prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych przy zabytku wpisanym do rejestru;
- 2) wykonywanie robót budowlanych w otoczeniu zabytku;
- 3) prowadzenie badań konserwatorskich zabytku wpisanego do rejestru;
- 4) prowadzenie badań architektonicznych zabytku wpisanego do rejestru;
- 5) prowadzenie badań archeologicznych;
- 6) przemieszczanie zabytku nieruchomego wpisanego do rejestru;
- 8) dokonywanie podziału zabytku nieruchomego wpisanego do rejestru;
- 9) zmiana przeznaczenia zabytku wpisanego do rejestru lub sposobu korzystania z tego zabytku;
- 10) umieszczanie na zabytku wpisanym do rejestru urządzeń technicznych, tablic, reklam oraz napisów, z zastrzeżeniem art. 12. ust. 1;
- 11) podejmowanie innych działań, które mogłyby prowadzić do naruszenia substancji lub zmiany wyglądu zabytku wpisanego do rejestru.

4. Wojewódzki konserwator zabytków może uzależnić wydanie pozwolenia na podejmowanie działań, o których mowa w ust. 1 pkt 6, 9 i 11, od przeprowadzenia, na koszt wnioskodawcy, niezbędnych badań konserwatorskich, architektonicznych lub archeologicznych. Egzemplarz dokumentacji badań jest przekazywany nieodpłatnie wojewódzkiemu konserwatorowi zabytków.

5. Pozwolenia, o których mowa w ust. 1, wydaje się na wniosek osoby fizycznej lub jednostki organizacyjnej posiadającej tytuł prawny do korzystania z zabytku wpisanego do rejestru, wynikający z prawa własności, użytkowania wieczystego, trwałego zarządu albo ograniczonego prawa rzeczowego lub stosunku zobowiązaniowego.

7. Pozwolenie na prowadzenie badań konserwatorskich i architektonicznych przy zabytku wpisanym do rejestru albo badań archeologicznych lub poszukiwań ukrytych bądź porzuconych zabytków ruchomych, w tym zabytków archeologicznych, wydaje się również na wniosek osób fizycznych albo jednostek organizacyjnych zamierzających prowadzić te badania lub poszukiwania. W przypadku nieuzyskania zgody właściciela lub posiadacza nieruchomości na przeprowadzenie tych badań lub poszukiwań przepisy art. 30 ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

8. Uzyskanie pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków na podjęcie robót budowlanych przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków nie zwalnia z obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę albo zgłoszenia, w przypadkach określonych przepisami Prawa budowlanego.

Art. 38.

1. Wojewódzki Konserwator Zabytków lub działający z jego upoważnienia pracownicy wojewódzkiego urzędu ochrony zabytków prowadzą kontrolę przestrzegania i stosowania przepisów dotyczących ochrony zabytków i opieki nad zabytkami.

2. W upoważnieniu, o którym mowa w ust. 1, określa się osobę lub osoby upoważnione do przeprowadzenia kontroli, kontrolowaną osobę fizyczną lub jednostkę organizacyjną, miejsce i zakres kontroli oraz podstawę prawną do jej przeprowadzenia.

3. Przy wykonywaniu kontroli wojewódzki konserwator zabytków lub osoby, o których mowa w ust. 1, są uprawnione do:

1) wstępu na teren nieruchomości, jeżeli istnieje uzasadnione podejrzenie zniszczenia lub uszkodzenia zabytku;

3) sprawdzania zgodności wszelkich działań podejmowanych przy zabytkach wpisanych do rejestru oraz prowadzonych badań archeologicznych z zakresem lub warunkami określonymi w pozwoleniu i zatwierdzonej dokumentacji;

4) żądania ustnych lub pisemnych informacji w zakresie niezbędnym dla ustalenia stanu faktycznego dotyczącego zakresu kontroli;

5) żądania okazania dokumentów i udostępnienia wszelkich danych mających związek z zakresem kontroli;

6) dokonania wpisu w dzienniku budowy w zakresie określonym przepisami Prawa budowlanego.

4. Czynności kontrolne przeprowadza się w obecności kontrolowanej osoby fizycznej albo kierownika kontrolowanej jednostki organizacyjnej lub upoważnionej przez niego osoby, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych.

4a. Wojewódzki konserwator zabytków może wystąpić z wnioskiem do właściwego miejscowo komendanta Policji o jej pomoc, jeżeli jest to niezbędne do przeprowadzenia czynności kontrolnych.

4b. Na wniosek wojewódzkiego konserwatora zabytków właściwy miejscowo komendant Policji jest obowiązany do zapewnienia osobom o których mowa w ust. 1, pomocy Policji w toku wykonywania czynności kontrolnych.

Art. 43.

Wojewódzki konserwator zabytków wydaje decyzję o wstrzymaniu wykonywanych bez jego pozwolenia lub w sposób odbiegający od zakresu i warunków określonych w pozwoleniu:

1) prac konserwatorskich, restauratorskich, badań konserwatorskich lub architektonicznych przy zabytku wpisanym do rejestru;

2) robót budowlanych przy zabytku wpisanym do rejestru lub w jego otoczeniu;

3) badań archeologicznych;

4) innych działań, o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 6-8 i 10-12

Art. 44.

1. Decyzja, o której mowa w art. 43, wygasa po upływie 2 miesięcy od dnia jej doręczenia, jeżeli w tym terminie wojewódzki konserwator zabytków nie wyda decyzji:

na tej nieruchomości, na wniosek wojewódzkiego konserwatora zabytków, na podstawie decyzji, o której mowa w ust. 3. Jeżeli nieruchomość nie posiada księgi wieczystej, zabezpieczenie może być dokonane przez złożenie wniosku i decyzji do zbioru dokumentów.

5. Przepisu ust. 4 nie stosuje się do zabytków nieruchomych stanowiących własność Skarbu Państwa.

6. Wierzytelność Skarbu Państwa z tytułu wykonania zastępczego prac konserwatorskich lub robót budowlanych przy zabytku nieruchomym wojewoda, w porozumieniu z Generalnym Konserwatorem Zabytków, może, w drodze decyzji, umorzyć w całości albo w części lub rozłożyć na raty - jeżeli stwierdzono nieściągalność wierzytelności lub jej ściągnięcie spowoduje znaczny uszczerbek dla sytuacji materialnej osoby lub jednostki, o których mowa w ust. 1.

7. Wykreślenie hipoteki przymusowej z księgi wieczystej następuje na wniosek wojewody na podstawie decyzji, o której mowa w ust. 6. Jeżeli nieruchomość nie posiada księgi wieczystej, wniosek i decyzję składa się do zbioru dokumentów.

Art. 50.

3. W przypadku wystąpienia zagrożenia dla zabytku nieruchomego wpisanego do rejestru zabytków, polegającego na możliwości jego zniszczenia lub uszkodzenia, starosta, na wniosek wojewódzkiego konserwatora zabytków, może wydać decyzję o zabezpieczeniu tego zabytku w formie ustanowienia czasowego zajęcia do czasu usunięcia zagrożenia. Przepisy o gospodarce nieruchomościami stosuje się odpowiednio.

4. Jeżeli nie jest możliwe usunięcie zagrożenia, o którym mowa w ust. 3:

- 2) zabytek nieruchomy może być na wniosek wojewódzkiego konserwatora zabytków wywłaszczony przez starostę na rzecz Skarbu Państwa lub gminy właściwej ze względu na miejsce położenia tego zabytku, w trybie i na zasadach przewidzianych w przepisach o gospodarce nieruchomościami.

Art. 71.

1. W zakresie sprawowania opieki nad zabytkami osoba fizyczna lub jednostka organizacyjna posiadająca tytuł prawny do zabytku wynikający z prawa własności, użytkowania wieczystego, trwałego zarządu, ograniczonego prawa rzeczowego albo stosunku zobowiązaniowego finansuje prowadzenie prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych przy tym zabytku.

2. Sprawowanie opieki nad zabytkami, w tym finansowanie prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych przy zabytku, do którego tytuł prawny, określony w ust. 1, posiada jednostka samorządu terytorialnego, jest zadaniem własnym tej jednostki.

Art. 73.

Osoba fizyczna, jednostka samorządu terytorialnego lub inna jednostka organizacyjna, będąca właścicielem lub posiadaczem zabytku wpisanego do rejestru albo posiadająca taki zabytek w trwałym zarządzie, może ubiegać się o udzielenie dotacji celowej z budżetu państwa na dofinansowanie prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych przy tym zabytku.

Art. 74.

Dotacja na dofinansowanie prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych przy zabytku wpisanym do rejestru może być udzielona przez:

- 1) ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego ze środków finansowych z części budżetu państwa "Kultura i Ochrona Dziedzictwa Narodowego";
- 2) wojewódzkiego konserwatora zabytków ze środków finansowych z budżetu państwa w części, której dysponentem jest wojewoda.

Art. 108.

1. Kto niszczy lub uszkadza zabytek, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

2. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 działa nieumyślnie, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

3. W razie skazania za przestępstwo określone w ust. 1 sąd orzeka, a w razie skazania za przestępstwo określone w ust. 2 sąd może orzec, nawiązkę na wskazany cel społeczny związany z opieką nad zabytkami w wysokości od trzykrotnego do trzydziestokrotnego minimalnego wynagrodzenia.

Art. 110.

1. Kto będąc właścicielem lub posiadaczem zabytku nie zabezpieczył go w należyty sposób przed uszkodzeniem, zniszczeniem, zaginięciem lub kradzieżą, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.

2. W razie popełnienia wykroczenia określonego w ust. 1 można orzec nawiązkę do wysokości dwudziestokrotnego minimalnego wynagrodzenia na wskazany cel społeczny związany z opieką nad zabytkami.

Art. 113.

1. Kto będąc właścicielem lub posiadaczem zabytku wpisanego do rejestru lub innego zabytku znajdującego się w wojewódzkiej ewidencji zabytków nie powiadomi wojewódzkiego konserwatora zabytków o:

1) uszkodzeniu, zniszczeniu, zaginięciu lub kradzieży zabytku niezwłocznie po powzięciu wiadomości o wystąpieniu zdarzenia,

2) zagrożeniu dla zabytku niezwłocznie po powzięciu wiadomości o wystąpieniu zagrożenia,

4) zmianach dotyczących stanu prawnego zabytku, nie później niż w terminie miesiąca od dnia ich wystąpienia lub powzięcia o nich wiadomości

- podlega karze grzywny.

2. W razie popełnienia wykroczenia określonego w ust. 1 można orzec nawiązkę do wysokości dwudziestokrotnego minimalnego wynagrodzenia na wskazany cel społeczny związany z opieką nad zabytkami.

Art. 114.

Kto uniemożliwia lub utrudnia dostęp do zabytku organowi ochrony zabytków, wykonującemu uprawnienia wynikające z ustawy, podlega karze grzywny.

Art. 117.

Kto bez zezwolenia albo wbrew warunkom pozwolenia prowadzi prace konserwatorskie, restauratorskie, roboty budowlane, badania konserwatorskie lub architektoniczne przy zabytku wpisanym do rejestru lub roboty budowlane w jego otoczeniu albo badania archeologiczne, podlega karze grzywny.

Art. 118.

Kto bez pozwolenia umieszcza na zabytku wpisanym do rejestru urządzenia techniczne, tablice, reklamy oraz napisy, podlega karze grzywny.

Art. 119.

Kto nie wykonuje zaleceń pokontrolnych, o których mowa w art. 40 ust. 1, podlega karze grzywny.

Ponadto skutki prawne w zakresie uprawnień i obowiązków wynikających z wpisania obiektu do rejestru zabytków regulowane są również przepisami innych ustaw i rozporządzeń.

- 1) nakazującej przywrócić zabytku do poprzedniego stanu lub uporządkowania terenu, z określeniem terminu wykonania tych czynności, albo
- 2) nakładającej obowiązek uzyskania pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków na prowadzenie wstrzymanych badań, prac, robót lub innych działań przy zabytku, przy czym wniosek o wydanie tego pozwolenia składa się w terminie nie dłuższym niż 7 dni od dnia doręczenia decyzji, albo
- 3) nakładającej obowiązek podjęcia określonych czynności w celu doprowadzenia wykonywanych badań, prac, robót lub innych działań przy zabytku do zgodności z zakresem i warunkami określonymi w pozwoleniu, wskazując termin wykonania tych czynności.

1a. Wojewódzki konserwator zabytków wydaje decyzję w sprawie pozwolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie tego pozwolenia.

2. W przypadku nieuzyskania pozwolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, albo niewykonania obowiązku określonego w ust. 1 pkt 3, wojewódzki konserwator zabytków wydaje decyzję nakazującą przywrócić zabytku do poprzedniego stanu lub uporządkowanie terenu, z określeniem terminu wykonania tych czynności.

3. Po wykonaniu obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, wojewódzki konserwator zabytków wydaje pozwolenie na wznowienie wstrzymanych badań, prac, robót lub innych działań przy zabytku.

4. Osoba, która dopuściła się naruszenia przepisów o zabytkach lub naruszyła zakres i warunki określone w pozwoleniu, jest obowiązana na swój koszt wykonać czynności nakazane w decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i 3 oraz w ust. 2.

Art. 45.

1. W przypadku gdy bez wymaganego pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków lub w sposób odbiegający od zakresu i warunków określonych w pozwoleniu wykonano przy zabytku wpisany do rejestru prace konserwatorskie, restauratorskie, roboty budowlane, badania konserwatorskie, architektoniczne lub podjęto inne działania, o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 6-8 i 10-12, wojewódzki konserwator zabytków wydaje decyzję:

- 1) nakazującą przywrócić zabytku do poprzedniego stanu lub uporządkowanie terenu, określając termin wykonania tych czynności, albo
- 2) zobowiązującą do doprowadzenia zabytku do jak najlepszego stanu we wskazanym sposób i w określonym terminie.

2. Przepis art. 44 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

Art. 49.

1. Wojewódzki konserwator zabytków może wydać decyzję nakazującą osobie fizycznej lub jednostce organizacyjnej posiadającej tytuł prawny do korzystania z zabytku wpisanego do rejestru, wynikający z prawa własności, użytkowania wieczystego, trwałego zarządu albo ograniczonego prawa rzeczowego lub stosunku zobowiązaniowego, przeprowadzenie, w terminie określonym w tej decyzji, prac konserwatorskich lub robót budowlanych przy tym zabytku, jeżeli ich wykonanie jest niezbędne ze względu na zagrożenie zniszczeniem lub istotnym uszkodzeniem tego zabytku.

2. Wykonanie decyzji nakazującej przeprowadzenie prac konserwatorskich lub robót budowlanych przy zabytku nieruchomym nie zwalnia z obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę albo zgłoszenia, w przypadkach określonych przepisami Prawa budowlanego.

3. W przypadku wykonania zastępczego prac konserwatorskich lub robót budowlanych przy zabytku nieruchomym wojewódzki konserwator zabytków wydaje decyzje określającą wysokość wierzytelności Skarbu Państwa z tytułu wykonania zastępczego tych prac lub robót, ich zakres oraz termin wymagalności tej wierzytelności.

4. Wierzytelność Skarbu Państwa z tytułu wykonania zastępczego prac konserwatorskich lub robót budowlanych przy zabytku nieruchomym podlega zabezpieczeniu hipoteką przymusową

URZĄD MIASTA TORUNIA
Biuro Miejskiego Konserwatora Zabytków
87-100 Toruń, ul. Podmurna 2,2a
tel. (056) 62-214-79; fax (056) 62-262-92
e-mail: bmkz@um.torun.pl

BMKZ/4049/2806/2008

WPLYNEŁO (1)
Urząd Marszałkowski w Toruniu
Sekretariat Marszałka
31.07.2008
L. dz. 2649
Ilość załączników
Podpis

Toruń, dn. 23.07.2008 r.

P. J. Pacula
P. E. Wiśniewski
1.08.08

Pan
Piotr Całbecki
Marszałek Województwa
Kujawsko - Pomorskiego

WPLYNEŁO
Departament A D
01.08.2008
Ilość za: 2341/08
podpis

WPLYNEŁO
Urząd Marszałkowski w Toruniu
KANCELIARIA OGÓLNA
2008-07-31
Ilość załączników
podpis

P. J. Pacula

Miejski Konserwator Zabytków w Toruniu w nawiązaniu do wniosku dot. rozbudowy gmachu d. Urzędu Wojewódzkiego Pomorskiego, będącego obecnie siedzibą Urzędu Marszałkowskiego przy Pl. Teatralnym 2 w Toruniu informuje, iż dopuszcza proponowaną rozbudowę.

Rozbudowa nie powinna spowodować zmian w układzie przestrzennym fasad od strony Placu Teatralnego, ul. Wały gen. Sikorskiego oraz Alei Solidarności.

Rozbudowę należy opracować na podstawie niezrealizowanej koncepcji projektowej z bocznymi skrzydłami zamykającymi tylne dziedzińce. Wysokość nowych skrzydeł zharmonizowana z wysokością skrzydeł bocznych i skrzydła tylnego.

Projekt na etapie koncepcji proszę przedłożyć do zaopiniowania.

Z-ca Miejskiego Konserwatora Zabytków
Miroslawa Romaniszyn

Otrzymują:

1. adresat.
2. Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Konserwator Zabytków w Toruniu.
3. aa/SW